

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. София, 26.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12582** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение № 2884, постановено по адм. дело № 1554/2020 г. състав на о. ВАС/II о. е отменил определението на този съдебен състав от 22.11.2019 г., с което производството по делото е било прекратено, като е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на З. З. Ц. срещу Заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община. С процесната заповед, на основание чл. 129, ал. 2, чл. 136, ал. 1 от ЗУТ, заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмет СО, чл. 134, ал. 2, т. 2 и т. 6 във вр. ал. 1 от ЗУТ, т. 12 от приложение към чл. 3, ал. 2 на ЗУДСО и протоколи на ОЕСУТ №№ ЕС-Г-60/09.06.2009 и ЕС-Г-92/13.10.2009 г. е одобрено изменение на план за регулация на м. „Б. шосе – рамка“, кв. 271, УПИ II-жс и III-жс. Обособване на нови УПИ22,23,24,25; III-жсоо;VII-27,28; VIII-15,26; IX-14; продължение на [улица]-406б, с посочено оцветяване на графичната част, съгласно приложения проект и по т. 2 от заповедта – изменение на ПЗ на м. „Б. шосе-рамка“, кв. 271, УПИ I, II, III, IV, VII, VIII и IX. Със жалбата и по приложеното становище по същество от пълномощник на оспорващата се прави оплакване за допуснати съществени процесуални нарушения – жалбоподателката не е дала съгласие за изменение на ПРЗ, засягащо частта от ПИ 15, включен по силата на тази заповед в УПИ VIII – 15, 26 кв. 271. Жалбоподателят твърди, че в административното производство не е взела участие, като собственик на идеална част от имот през 2009 г., не е била уведомена за издадената от гл. архитект заповед, предмет на спора, като собственик на засегнат от ИПРЗ имот не е дала съгласие за такава

изменение.

Съобщаването на заповедта на друг съсобственик на процесния имит на 02.10.2009 г. не води до надлежно съобщаване на оспорваната заповед. Според жалбоподател, нарушеното на правата ѝ на собственик да вземе участие в административното производство формира правния ѝ интерес, тъй като никога не е била съгласна с ИПРЗ, както и липсата на съгласие за това е основание за незаконосъобразност на заповедта. Иска се отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски.

Ответник по жалбата – главен архитект на СО, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и допустимостта ѝ. Представя доказателства, за участие на жалбоподател в други административни производства – издаване на виза за проектиране и издаване на РС, от което следва, че оспорващата е приела регулационно застроителния статут на УПИ VIII – 15, 26 кв. 271, след измененията през 2009 г., което прави оспорването недопустимо. Претендира юрисконсултско възнаграждение и оспорва размера на претендираното адв. възнаграждение.

Заинтересована страна И. К. прави възражение за недопустимост на жалбата, представя виза за проектиране, разрешение за строеж и съобщение за провеждане на заседание на РЕСУТ П. на 08.01.2018 г., като в т. 9 от дневния ред е включена - одобряване на проект за автосервиз, в ПИ68134.630.15, УПИ VIII – 15, 26 кв. 271, [улица]. Твърди просрочие на оспорването.

Заинтересована страна И. К. не взема отношение.

В настоящото производство съдът е обвързан от указанията на ВАС, дадени с посоченото определение.

Независимо, че в жалбата като предмет на оспорване се сочи Заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община, оспорващата може да има правен интерес единствено в частта, с която се одобрява ИПРЗ за УПИ VIII – 15, 26 кв. 271, бул. „Б. шосе - рамка“.

Спорният въпрос е дали е процесуално допустимо оспорването, именно от този жалбоподател, както е приел ВАС. По отношение правата на собственост върху част от УПИ VIII – 15, 26 кв. 271, за ПИ 15 съдът е взел неправилно отношение, а и ВАС дава указания, че със засягане правата на собственика – жалбоподател, с одобреното ИПРЗ, същата е с непосредствено засегнати законни права и правният интерес е безспорен.

Съдът прие представени от ответника и заинтересована страна писмени доказателства, от които тези страни правят довод за просрочие на жалбата и оттам – недопустимост. В пределите на проверката върху тези доказателства съдът намира, че жалбоподател е била участник в административни производства по някакви инвестиционни намерения, но оспорваната заповед не се споменава в тези документи. От тези документи, не може да се направи формалния извод, че Заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г. на главен архитект на Столична община е станала, или била известна на жалбоподателя, с оглед което настоящото производство да е недопустимо. Дали Ц. е технически грамотна или не, както твърди пълномощника ѝ, за съда е без значение, предвид спазването на указания по отменителното определение. С това възражение на пълномощника се завоалира знанието на упълномощителя за промяна в плана. За съда, последното е безспорно, тъй като и при извършване на сделките с части от имота и при исканите услуги от администрацията – издаване на виза за проектиране, издаване на РС, както жалбоподателят, така и другите участници в нотариални или административни производства са били в известност, че поземления

им имот е част от УПИ VIII – 15, 26 кв. 271. От значение е, че при изработване проекта за ПУП – ИПРЗ и при уведомяването/съобщаването на оспорваната заповед от документално посочените собственици на ПИ 15, б. УПИ VII-15, кв. 271, администрацията е уведомила единствено Н.. Това е установено от съобщение за изработен проект ИПРЗ, л. 72 и съобщение за одобрен с оспорваната заповед ИПРЗ, л. 45, 46(обр. разписка до Б.). По преписката и при дадената възможност не се представят доказателства за уведомяването на жалбоподателя, както и за съобщаването на оспорваната заповед.

По тези причини, съдът не намира жалбата да е просрочена, поради липсата на тези реквизити на административната процедура, а оттам да се прави извод за недопустимо производство. Срокът за оспорване за Ц. не е текъл и не може да се твърди преклудирание на правото ѝ на оспорване, поради изтекъл срок за това.

Оспорената заповед е издадена от законово овластен орган – главен архитект на СО. По преписката е приложена заповед на кмет на СО – РД-09-334582008 г., с която са предоставени правата по ЗУТ на гл. архитект на общината. Спазена е формата за издаването ѝ.

Производството пред административния орган започва през 2002 г. по заявление на собственици на имоти пл. № 20, 21, 22, 13, 14 за откриване на процедура по изменение плана на квартала с цел отразяване на съществуваща улица и регулационно отреждане на имотите за индивидуално жилищно строителство. През 2003 г., със заявление вх. № ГР-94-Н-87/02/2003 до гл. архитект на С., преписката е допълнена. Към искането на заинтересованите страни е приложена обяснителна записка, от която е установено, а това е било и предмет на обсъждане на ОЕСУТ да се изработи ПР, като съществуващите имоти на заявителите се отредят в УПИ. Съответно на ПР се предлага и изменение в ПЗ като имотите от квартала се определят в зона Жс. В резултат на процедурите по обявяване, разглеждане и приемане на плана от ОЕСУТ, по отношение на имот на жалбоподателя и съсобственици, за който е бил отреден п. VII – 15, заедно с п. XIII – 26 се обединяват в УПИ VIII – 15, 26 кв. 271. По делото е прието заключение на СТЕ, поискана от пълномощника на жалбоподателя, която съдът кредитира и приема изцяло, като фактическа обосновка за съобразяване на оспорваната заповед с извършените ИПРЗ. Изменението на плана за регулация и застрояване са съобразени и отговарят на предвижданията на ОУП СО, по който територията в обхвата на ОУП се отнася към смесена многофункционална зона С.. С изменението на плана за регулация се осигурява достъп до всички новоурегулирани ПИ в тази част на кв. 271 и се създава възможност за тяхното застрояване. ИПЗ създава условия за целесъобразно и икономично осъществимо строителство. Формално ПИ 15 и ПИ 26 не са попадали в обхвата на исканото изменение. От страна на собствениците им не се установи да са направили искане до административен орган за ИПРЗ. Едновременно с това при одобряване уличната регулация на [улица], представляваща част от имот общинска собственост се засягат границите на имотите, така, че да имат излаз към тази улица. Във връзка с тези промени, административния орган е включил и тези имоти в ИПРЗ. Като съответствие с материалноправните изисквания за извършеното ИПРЗ, съдът не намира допуснати нарушения при изработване на плана, така както е одобрен от ответника.

Налице са процесуални нарушения, които налагат отмяна на заповедта. На първо място – нарушената процедура по съобщаване на проекта за изменение ПРЗ и оспорваната заповед на ответника по отношение на жалбоподателя.

На следващо място от страна на ответника, като основание за издаване на оспорваната заповед е посочването на основанието по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ (ред. ДВ 17/2009) - има съгласие на всички пряко заинтересувани собственици. Правото на собственост на жалбоподателя, дори и в съсобствения ПИ е безспорно; безспорно е, че тя и другите съсобственици не са подавали искане до гл. архитект за ПУП ИПРЗ не само на квартала, засегнат от тези изменения, нито за съсобствения имот. Както се посочи процедурата е от 2003 г. по искане на собственици на ПИ, които са постигнали съгласие, обективизирано в подавани заявления до административния орган. Тази процедура налага измененията на подробните устройствени планове да се правят въз основа на искане на всички заинтересовани собственици, а такива са собствениците, чиито имоти са засегнати от предвижданията на плана. Предвиждането и реализацията на ИПРЗ е такова, че с обособяването на УПИ VIII – 15, 26 кв. 271 с обединяването на ПИ 15 и ПИ 26 за ПИ 15 и собствениците му се осигурява достъп до улицата, предмет на ИПР. Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ (редакция - ДВ, бр.17/2009 г.), влезлите в сила ПУП могат да се изменят, когато има съгласие на всички пряко заинтересовани собственици на имотите-предмет на самия план. Липсата на съгласие е пречка за изменение на действащия ПР на това правно основание. Според съда, като правно основание за оспорваната заповед е и посочената разпоредба на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ - кадастралният план или кадастралната карта съдържа съществени непълноти или грешки, които налагат изменение на действащия подробен устройствен план; в този случай изменение на подробния устройствен план се допуска, след като се допълни, съответно поправи, кадастралният план със заповед на кмета на общината или се допълни, съответно поправи, кадастралната карта по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър. Сравнено с предмета на жалбата, съдът не намира необходимост да обсъжда приложимостта на тази разпоредба, тъй като имотните граници на новообразувания УПИ VIII – 15, 26 съвпадат с регулационните, а и такова оплакване не се прави. В процесния случай съдът приема, че не е налице съгласие на всички пряко заинтересовани собственици, а единственото изразеното съгласие е на собствениците на другите УПИ, предмет на заповедта, по чието искане е започнало административното производство. В съответствие с пряката заинтересованост на собствениците следва да се приеме, че заинтересовани са всички собственици, на имотите, предмет на плана. Конкретиката изисква да се посочи, че административното производство е започнало по тяхно искане, което е основание и да се приеме съгласието на тези собственици с изключение на жалбоподателя и другите съсобственици.

Противно на постигнатия икономически ефект от одобреното с оспорваната заповед ИПРЗ, предвид нарушение на процедурата по съобщаване на акта и незаконосъобразно посоченото правно основание по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ съдът следва да отмени оспорваната заповед в частта за УПИ VIII – 15, 26, кв.271 м. „Б. шосе рамка“, С.. Не е необходимо преписката да се връща на административния орган, тъй като при липсата на основание за изменение на ПРЗ – несъгласие и противопоставяне на административния акт от жалбоподателя, след отмяната на заповедта в обжалваната част се възстановява регулационния статут на имотите, за които е бил отреден УПИ.

По искането за присъждане на разноски – с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат такива. Съдът приема за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адв. възнаграждение. Същото е в

минималния размер по чл. 8, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към датата на сключване на договора за правна помощ, без ДДС. По отношение на другите разноски съдът ги уважава в размера, в който са платени. СО следва да бъде осъдена да плати на З. Ц. разноски в размер на 1415 лева.

По тези съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ по оспорването на З. З. Ц. заповед № РД-04-50-1297/26.11.2009 г., издадена от главен архитект на Столична община, в частта, с която е одобрено изменение на план за регулация и застрояване на м. „Б. шосе – рамка“, кв. 271 за УПИ VIII – 15, 26.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на З. З. Ц. сумата 1415 (хиляда четиристотин и петнадасет) лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия